

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Fasti Mariani

Brunner, Andreas

Antverpiæ, M.D.C XXX III.

Avdomarvs Episc. 9. Septembris.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70962](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70962)

9. SEPT. *Vita Sanctorum.* 493
obtulit pullas, quibus & FILIVM
patientem & viduam MATREM
lugerent. BONFILIO deinde ad
pileum voce caelesti evocato testimo-
nium sanctitatis in vultu splendor, in
toto corpore odor dixerunt, & iusta
hominibus permixti Calites illis ver-
bis cecinerunt; *subvenite Sancti DEI*
& *exaudite.* Tales exequias *servi VIR-*
GINIS merentur, alias sperate qui li-
berti, qui libertini amatis audire. *Ex*
Ordin. ipsius monum.

S. AVDOMARVS EPISC.

9. Septembris.

Coepit AVDOMARVS tunc
vivere, cum desiit mater; quando
nimirum a morte hujus cum patre
mori mundo inter Ascetas ocepit. Iu-
cundum credo videre caelo erat, patrem
una & filium in eadem virtutis schola
discere, miraculo eo majori, quod ad
hanc filius patrem duxerat. Quid jam
mirum, si mira alia quam plurima pa-
travit AVDOMARVS, si radiare
e ligno crucem, si exurgere e lectulis
agros, e vinculis captivos iussit? Nos
duo tantum scribemus, quorum pueri
unum, alterum bis pueri senes legant.
Episcopus jam Morinensis adolescenti
interdixerat, ne cymba in aquis lude-
ret. Risit ille, & iussit. Sed in obsequen-
tem venti fluctusque in altum, inde e

1. 1. 1.

Li 3

Gal.

Galliã in Saxoniam usque eiecerunt, & ut contra immorigerum conjurasse cum aquis terram agnosceret, latrones in littore venientem præstolabantur. Quid ageret sine velis, sine remis puer nauta? Nempe remi preces, vela divi apud DEVM AVDOMARI merita fuerunt. His ille in patrium portum in vectus nautum Navarcho suo obsequium dehinc persolvit. Hic cum amissos senio oculos ad D. Vedasti tumulum recepisset, mox facti pœnitens cum non videret, an ex re animi esset videre, precatus est DEVM, iterum eriperet, si noceret, lumen. Eripuit, & in calum abituro duces Angelos misit. Ibi ille cœcus nunc DEVM videt.
Ex Suario.

S. SALVIVS EP. 10. Septembris.

Merito hodie plaudimus SALVIO, qui belle omnes personas egit in eadem vitæ fabulâ Iudex, Monachus, Abbas, Episcopus. Et ne eventus sive Comicos, sive Tragicos desideres, bis vivus, bis mortuus. Vnicam scenam specta. Concluserat, cum Abbatem exiisset, angustâ cellâ sese. Sed natus celo animus libertatem morte quasi vit reperitque. Iam extulerant mortuum, jam tumulo inferebant, cum è ferali capulo se tollens simul vivere iterum, simul vitæ illacrimari cœpit.
Heu!